

תהלים

קוב

גם זה המזמור נאמר בא"ב, בכל פסוק שני אותיות ובשני אחרונים שלש, ומספר על מרות טובות שיבור לו אדם והיאך יתן צדקה ושכרו שלא יצטרך לבריות:

א הַלְלוּיָהּ | אֲשֶׁר־אִישׁ יֵרָא אֶת־יְהוָה בְּמַצּוֹתָיו חֲפִיז מְאֹד: ב גִּבּוֹר בְּאַרְצָן יְהוָה זֶרְעוּ דוֹר
 יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ: ג הוֹן־וְעֹשֶׁר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד: ד זֶרַח בְּחֶשֶׁד אֹר לְיִשְׂרָאֵל חֲנוּן
 וְרַחוּם וְצַדִּיק: ה טוֹב־אִישׁ חוֹנֵן וּמְלֹאָה יִכְלָל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: ו כִּי־לְעוֹלָם לֹא־יִמוּט לְזִכָּר
 עוֹלָם יְהוָה צַדִּיק: ז מִשְׁמוּעָה רַעַה לֹא יִירָא נֶכּוֹן לָבוּ בַטַּח בְּיְהוָה: ח סְמוּךְ לָבוּ לֹא יִירָא
 עַד אֲשֶׁר־יִרְאֶה בְּצַרְיוֹ: ט פֶּזֶר | נָתַן לְאֲבִיוָנִים צִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד קָרְנוֹ תְרוּם בְּכָבוֹד:
 י רָשַׁע יִרְאֶה | וְכַעַס שִׁנּוּ יַחֲרֵק וְנַמֵּס תְּאוֹת רִשְׁעִים תֹּאבֵד:

קיג

בו יסופר נפלאות מציאת מצרים:

א הַלְלוּיָהּ | הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה: ב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
 ג מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מִהַלֵּל שֵׁם יְהוָה: ד רַם עַל־פְּלִגְוִים | יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
 ה מִי כִּיְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמְּגַבִּיהַי לַשַּׁבָּת: ו הַמְּשַׁפִּיל לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: ז מְקִימֵי מַעְפָּר
 דָּל מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן: ח לְהוֹשִׁיבֵי עַם־נְדִיבִים עַם נְדִיבֵי עַמּוֹ: ט מוֹשִׁיבֵי | עֵקֶרֶת הַפִּיֵת
 אִם־הַבְּנִים שְׂמִיחָה הַלְלוּיָהּ:

אגרות קודש

בי"ה, י"ד כסלו, תשי"ב
 ברוקלין.

הווי"ח איי"א נו"ינ וכוי מו"יה יהודא ללב שי

שלום וברכה!

במענה למכתבו מיו"ד כסלו, יום גאולת כ"ק אדמו"ר האמצעי, צוקללה"ה נבגי"מ זי"ע.

בו כותב אשר נראה לו בתחלת המכתב שקבל, הי' השם כתוב באופן אחר מכפי שנתקן לאחר
 כן, ומעורר זה אצלו שאלה בהיתר הדבר ושקו"ט בזה.

כפי הרשום בזכרוני, לא הי' גם מלכתחלה כתוב שם הוי", ובמילא לא הי' כאן ענין של הוראה
 ולימוד למקום אחר.

ובהזדמנות זו, ובפרט שכתב מכתבו ביום סגולה האמור, וידועים דברי האריז"ל, אשר הימים
 האלה (כשהם) נזכרים (הי"ה גם) ונעשים, אעוררו על ההכרח לקבוע לימוד בתורת החסידות בכל
 יום ובהוספה ביום הש"ק, אשר אם בכל המקומות ובכל הזמנים הי' הכרח בזה, עאכו"כ בתקופתנו
 ובאה"ק ת"ו ביחוד, ואין לך דבר העומד בפני הרצון.

בברכה לבשו"ט בכל האמור.

במש"כ האם יש לחלק בין כתיבה להדפסה במכונת כתיבה - וכנראה כוונתו שהאחרון קיל.
 ולדידי אדרבה - חמור הוא, כיון שהוא בכתב מרובע (אף שבלא תגין) משא"כ כתיבה. והרי כבר נפס"ד
 ברוב האחרונים שיש קדושה בסי' הנדפסים. וכמצויין בשד"ח פאת השדה לכללים אות ד' כלל לח.